ad reſtitucōnem. an non? Nam cū preceptū ſit
ſemel in anno confiteri et cōīcare: ſi confeſſor p
hibeat illum a conmuione qui non habz mōrle.
quia forte indicat illicitum. qđ eſt licitū. vł ſi licē
ciat non licēciandum. qꝛ forte indicat licitum qđ
eſt illicitum: tam cōfeſſor ꝙ cōfitens ambo in fo
ueam cadunt. niſi forte probabilis ignorātia eū
excuſet. puta ſi habz aliquem doctorem in Jure
autēticum ⁊ famoſum. cuius opinioni innititur
Vnde ſi confeſſor non eſt expertus in caſibus.
ita ut per ſe nec ſciat iudicare. nec dubitare no
uit: cum piculo anime ſue audit ꝯfeſſiones. Sed
et illi qui ſciunt impitiam eius piunt. niſi itera
to cōfiteantur hoī ſcienti. de. pe. d. I. quādo peni
tet. ¶ De interrogacōib9 fiendis a cōfeſſore .7.

Q Vantum ad terciū debes ſm Aug9 interro
gare diligenter de peccatis. Querit Ray.
in Summa ſua. an interrogacōes ſint fiende. a
confeſſore: ⁊ rñdēdum eſt. ꝙ ſic. dummō diſcre
te fiant. de. pe. di. 6. Qui vult. ex. de. pe. et re. Ois.
Et ut diligentius poſſis circa h9modi procedere
debes primo conſiderare tria. que ponit Tho.
in. iiij. ¶ Primum eſt ut interrogētur ipſi penitē
tes. non omnes de omnibus peccatis. hoc enim
inutile eſſet et aliquādo damnoſum. Sed preci
pue debes interrogare de illis peccatis que con
ſueuerunt reperiri in hoibus illius condicionis

ſtatus·etatis·pr̄ie. ⁊ hmōi. Que ut melius vale
as facere: ideo a pn̄cipio interrogare debes de con
dicōne et de pr̄ia ⁊ de exercitio et hmōi an etiaꝫ
ſit coniugatus vel non. De alijs aūt pccīs plus
vel minus pōt interrogari·ſcdm q̄litatē vite quā
audis ex ipō penitēte. ¶ Secūdū ē ut interrogē
tur ipſi penitentes a remotis de ipis pccīs. ⁊ non
ſubito ſpecificetur modus pccī·ne ſi neſciebat:
addiſcat. et inducatur in tēptacōēꝫ. Sed in gn̄e
interrogetur de ſpecie·ut verbi grā. Si interroga
tus fatetur ſe ɔmiſiſſe vnū peccatū luxurie: inter
rogetur vlterius cū quibꝫ ⁊ ſic ꝓcedendo vlteriꝰ
¶ Tercium ē q̄ pͥcipue circa vitia carnalia non
deſcendatur nimis ad pticulares circūſtātias·q̄
non ſunt de neceſſitate confeſſionis·quia hoc eſt
ſibi occaſionem temptacōis dare·⁊ ipſum peni
tentem qui aliqn̄ interrogat̄ ad inuencōnem pec
catoꝝ docē ac eē talia cū poſtea referāt ſocijs et
in plateis et vicis·inde ſequat̄ deriſio ſacri·⁊ cō
feſſoris ⁊ ſcandalum ⁊ mala ſuſpitio ut v̄bi grā
Si fateatur vir cognouiſſe vxorem ſuā vł aliam
mulierem·vel mulierē ɔgnitā eſſe a viro ex̄ vas
debitum·cum ex hoc habeatur ſpecies peccati ſuf
ficienter·quia vicium ſodomiticum eſt etiam in
quacumqꝫ parte corporis exerceatur·nec ex hoc
mutatur talis ſpecies. Ideo videtur ſufficere.
nec vlterius ad particularia eſt deſcendendum

videlicz interrogando in qua parte corporis vel
quō. Similiter ſi dicat p ſeipſū ſe ɔmiſiſſe vitium
luxurie quantum ad actum exteriorem: non vide
tur vlterius eſſe interrogandum de mō. cum nō
varietur ſpecies per hoc ⁊ hmōi. De aliȷs vero
peccatis ſcilicet non carnalibus non eſt ita peri
culoſum vel ſcandaloſum ad pticulares circūſtā
tias deſcendere. ¶ De caſibus in quibus
oportet iterare confeſſionem. ·6·

Secundo conſideret confeſſor ꝙ confitens
ſibi de hȷs que alias rite confeſſus eſt
et abſolutus. et fecit peniam iniunctam.
non tenetur iterum cōfiteri. Et ideo ſup hoc non
eſt grauandus vltra ꝙ̄ ſua ſponte velit. ¶ In
quatuor autem caſib9 tenetur qui alias cōfeſſus
eſt iterare confeſſionem. ſm Tho. in 4to. et oēs
alios. Duo primi ſunt ex parte ipſius penitentis.
Et eſt primus. qn̄ non eſt omnia peccata mōrlia
vel que dubitat eſſe mortalia dubitacōe proba
bili confeſſus vni ſacerdoti. ſed aliqđ dimiſit
vel ex verecundia. vł alia iniuſta cauſa. Secus
autem ſi aliqđ dimiſiſſz ex obliuione. q2 tūc ſuffi
cit illud tantum confiteri qđ dimiſit. Etiam ſi al
teri confiteatur ꝙ̄ priori. nec oportet ex hoc con
feſſionem iterare. ¶ Secundus. qn̄do pniam in
iunctam contempſit facere et oblitus eſt eius
tn̄ ſi ad huc recordaretur et vellet perficere: nō